

Tuula Immonen, Leila Pursiainen ja Raimo Oinonen paljastivat Einarin nimikyltin.

Työvään Retkeilyliiton uusi kämpppä Ukonjoella sai nimekseen EINARI

Toukokuun kolmantena lauantaina kauliissa auringon paisteesta vihittiin käyttöön TRL:n Ukonjoen uusi majoitustila, sarjassaan kahdestoista. Ukonjoen savotakämpän herrojen sauna sai uusiokäsittelyn ahkerien talkoolaisten toimesta ja nimekseen Einari, ukkoherra Einari Oinosen mukaan.

Samalla toteutui monien toive estää alueen toisen alkuperäisen rakennuksen katoaminen muistojen joukkoon. Jaakko Korhosen toimesta aloitettu ja Matti Naakan johdolla loppuun saatettu peruskorjaus loihti esiin uuden upean kämpän liiton kaikkien jäsenten käyttöön.

Kutsuvieraiksi oli kutsuttu Ukonjoen savotakämpällä työskennelleitä ja siitä erilaisiin metsien työmieheksi ”ylenneitä”. Kutsu oli otettu vastaan ja paikalle saapui Raimo Keränen, Erkki Musto-

nen, Raimo Oinonen, Taisto Oinonen, Aulis Rytönen ja Jaakko Turunen. Mukana oli siis entisiä hakkumiehiä, hevosmiehiä, tien rakentajia ja kämpppäpoikia. Paikalle oli myös viitisenkymmentä retkeilijää eri TRL:n seuroista.

Einarin valmistumisesta ja sitä edeltävistä talkoista sekä yleisesti alueen historiasta kertoi Karjalan Retkeilyliiton puheenjohtaja Ilmo Nousiainen kiittäen ahkeria talkoolaisia tehdystä työstä. Maittavan ruokailun jälkeen vihkimislaisuus toteutettiin kämpän edessä sahaamalla perinteisellä justeerilla vihkipöllin päästä ”vihkikiekko”. Sahausten suorittivat Raimo Oinonen ja Jaakko Turunen. Sen jälkeen halukkaat saivat kokeilla lisäkiekkojen sahausta. Varsinaisen nimenpaljastuksen sai tehtäväksi Einarin poika Raimo Oinonen, joka oli aloittanut

työuransa Ukonjoella 12-vuotiaana metsänkylvöhommissa ja 14-vuotiaana kankipoikana.

Vihkiseremonian jälkeen kutsuvieraat pääsivät ensimmäisinä tutustumaan uuteen ”kämppään” ja totesivat sen viihtyiseksi ja varmaan kaikin puolin toimivaksi majoitustilaksi. Kahvittelun lomassa pidettiin puolin ja toisin kiitospuheita niin TRL:n hallituksen puolesta kuin kutsuvieraidenkin toimesta. Karjalan Retkeilyliiton ahkerat emännät Leila Pursiainen ja Tuula Immonen esittivät perinteistä ohjelmaa ja kutsuvieraat muistelivat mennyttä savotta-aikaa ja siellä olleita metsien miehiä ja naisia. Keväällä 1956 kämpälle kankipojaksi tullut Raimo Keränen oli kirjoittanut kaksitoistasäkeisen ”Oodi Ukonjoelle”-runon, jossa hän muisteli aikaa ja ih-

Jaakko Turunen ja Raimo Oinonen sahaamassa ”vihkikiekkoa”, Juha Hämäläinen tarkkailemassa.

Vas. Raimo Keränen, Taisto Oinonen, Raimo Oinonen, Aulis Rytönen ja Erkki Mustonen vastaanottivat Työvään Arkiston ja Karjalan Retkeilyliiton allekirjoittamat kunniakirjat, joita Ilmo Nousiainen ja Juha Hämäläinen olivat ojentamassa.

miä Ukonjoen savotakämpällä vuosilta 1956 - 1958. Runo kertoi koskettavalta ja humoristiselta tavalla elämästä, ihmisistä ja harrastuksista rankan työn lomassa. Tilaisuuden lopuksi ojennettiin Työvään Arkiston myöntämät kunniakirjat ”Kiitoksena merkittävästä panoksesta pohjoiskarjalaisen metsätyö- ja uitto- perinteen tallentamisessa” paikalla olleille metsien miehille.

Ukonjoki sai näin arvoisensa ja perin-

teitä omalla tavallaan vaalivan majoitustilan, jossa toivotaan kunnioitettavan Einarin Oinosen perinteitä Oodi Ukonjoelle kirjoitetun runon sanoin: ”Oli Einarin savotalla järjestys varma, varkaille ja juupoille tulevaisuus harmaa.”

Hyviä retkikokemuksia Ukonjoella ja makoisia unia kämpällä nimeltään Einari!

Mia Neuvonen, ViRet

Erittäin runsasvetiset Koutajoen ylitys lautalla onnistui vain Ilmon uintikeikan avulla vajajereiden jumiuduttua. Kuvassa tilanne on ohi ja kohta porukka istui nuotion lämmössä. Huolto siis pelasi.

Komea mänty oli Pienen Ritojärven kierroksella Lieksan lähellä.

Retkeilymieli säilyi sateesta ja ukkosesta huolimatta

Työvään Retkeilyliiton Retkiviikko – Karjalan Kierros Ukonjoella 6.-11.8.2012

Ei kiusanneet örökät eikä tullut hiki ensimmäisellä TRL-retkiviikolla. Maisemat olivat upeat sateesta ja ukkosesta huolimatta. Päivän retkiltä palatessa odotti lämmin sauna, parhaana kaksi. Laaman kämpällä saimme saunaa myös savusaunassa lämpöiset leppäet löylyt.

Pohjois-Karjalan maisemia tuli nähtyä Kolvananuorosta Kolille, Parvinsuolta Ruunaan koskille ja Laaman kämpältä Hattuvaaran kyläkaupan kautta Polvi-

koskelle, Koivusuon luonnonsuojelualueen pitkospuilta Pirhuun ja Koutajoelle, jossa vetolautta vei yli joen.

Talvi- ja jatkosodan muistomerkkejä ja puolustuslinjoja, laavuja, ikipuita ja paljon muuta mahtui mielenkiintoiseen kierrokseen.

Karhukin oli kulkenut edellämme jättäen ruokalistansa merkkejä keskelle tietä ajaessamme Laaman kämpälle.

Parhaimmillaan meitä oli yhdeksän

retkeläistä mukaan lukien oppaamme Ilmo ja Juha sekä saunanlämmittäjä Raimo Karjalan Retkeilyliitosta. Seuraedustus oli Espoon Retkeilyliitosta, Karjalan Retkeilyliitosta, Turun seudun Retkeilyliitosta sekä Vihdin Retkeilyliitosta.

Toivottavasti saamme jatkoa ja retkiviikosta tulee perinne.

Retkeläisten puolesta
Mia Neuvonen

Polkupyörällä Pielisen ympäri

Länsi-Karjalan Retkeilyliitolla on ollut vilkas kevät ja alkukesä. Maaliskuinen Valamon hiihto järjestelyineen oli vielä tuoreessa muistissa, kun jo toukokuun puolivälissä kokeiltiin polkupyöräilyn ja polkijoiden kuntoa Kuminvaaran lenkillä. Toukokuuisena sunnuntaina sieniharrastajat suuntasivat korvasienimetsään hyvällä menestyksellä. Monta korillista keväistä metsän herkkua lähti mukaan. Kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna vaellettiin Kolilla Mäkrän polku -kierros ja ihailtiin upeaa kansallismaisemaa. Kierroksen jälkeen tietysti saunottiin ja nautittiin kokin taitoja omaavan jäsenemme valmistama hyvä ateria vaaramallamme mökillä. Siellä myös yövyttiin ja vietettiin yhdessä mukavaa retki-iltaa.

Pitkään suunnitteilla ollut Pielisen ympäriajo polkupyörällä toteutui 7.-9.6.2012. Mukana oli neljän hengen iskujoukko, joista puolet pyöräilijöitä ja toinen puoli huoltoautolla pyöräilijöitä seuranneita ”huoltajia”. Matka alkoi Kolin Portista 7.6. ja jatkui kohti Ahvenista. Ensimmäinen yöpyminen, saunominen ja ruokailu oli Vuonislahdessa Herranniemen Kestiekivarissa. Hyvin

nukutun yön jälkeen matka jatkui kohti Lieksaa, jossa pysähdyttiin. Lyhyen kahvitauon jälkeen otettiin suunta Nurmekseen. Sinne saavuttiin 8.6. iltapäivällä ja yövyttiin Hyvärilän leirintäalueella. Kolmantena päivänä ajettiin takaisin Kolin Porttiin.

Päivämatkat olivat 60 - 80 kilometriä. Noin 20 - 30 kilometrin välein oli ”tankkaus” huoltoautossa ja välilläkin pysähdyksiä tarpeen mukaan. Reitti oli ennakkoon katsastettu toukokuussa autolla ajea. Ajoteiksi oli valittu mahdollisuuksien mukaan rauhallisia pikkuteitä, joista osa oli sorapäälysteisiä. Pilvipouta ja ajoittain aurinkoinen sää ja vähän alle 20 asteen lämpötila sopivat erittäin hyvin pyöräilyyn. Maasto oli sopivan vaihteleva ja maisemat mitä upeimmat. Mukaan olisi mahtunut enemmänkin polkijoita.

Kokemus oli sen verran mieleenpainuva, että ensi kesänä melkoisella varmuudella toteutuu joko Pielisen ympäri ajo tai jokin muu sopiva pyöräilyretki. Innokkaiden pyöräilijöiden kannattaa jo merkitä alustava varaus kalentereihinsa.

Teksti ja kuva: Seija Pääkkönen

Toivo Rissanen ja Heikki Haapea lähdössä Pielisen ympäripyöräilyyn.